

Молец - Прощално

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Здрасти, как е при тебе?
Така ли е хубаво, както казват?
Или накриво стъпил в последен миг и
попаднал до гуша в кал и гадости?
Мъчи ме да не знам къде си.
Мъчи ме да не знам.
Дай ми знак, ако се сетиш.
Просто дай ми знак.

Изморих се да гадая,
предпочитам да зная,
ако си на „изток от рая“.
Вероятността е по-тежка от това да е факт
в единия случай ще го преглътна някак накрая
ама няма как.
В другия дишам с крак на гръкляна
как да преглътна на гърлото рана и гълтане няма
и пак си играя на жертва и жерав не ставам
и пак си чертая в останки от детската стая.

Ма по-добре да не знам.
така ще забравя за ден-два
не искам присъда белия таван да отеква
и печата да крия в шепа,
а той остава и след шестата прясна боя.

По-добре да не знам.
Тая истина ще ме изправи
в някой студен ден на снежния февруари,
а до тогава чао и утре пак така.
Така де, чао.

[Припев: x2]
Ще идвам в съня ти като нечакан гост.
Не ме оставяй на пътя, врати не залоствай.
Ще влезна тихо, кротко ще приседна,
ще вперя поглед, ще се наситя и ще си ида.

Моето име остава само за тебе, кажи ми
има ли изобщо някакъв смисъл да ги пиша тия рими.
И пак предишен съм, в предишен съм
започвам от начало, за да бъда само бегло тръгнал към, теб.
Мисля, че знам защо ми мълчиш
т'ва го правя и аз, затова те разбирам, виж.
Има ли ни сега, значи имало ни е и преди
на тавана с нокът до кръв драскам отново звезди.

А на мен ми е добре със теб, ей
с вкус на кубинска пура и смърт в гърдите.
На стените на сърцето ми отново пробити
се чувствам глупаво дърт и наситен
с черен молив пак ще покриеш очите.
И ще тръгнеш нанякъде най-вероятно
бе дано ти е сладко, пази се,
а после върни се.
Липсваш ми, когато ме няма. (x2)

[Припев: x2]

Ще идвам в съня ти като нечакан гост.
Не ме оставяй на пътя, врати не залоствай.
Ще влезна тихо, кротко ще приседна,
ще вперя поглед, ще се наситя и ще си ида.